

kelte Spørgsmaal, som nærmest have foranlediget mig til at bede om Ordet. Jeg vil da spørge den højtærede Indenrigsminister: hvordan kan det være, at Statsbanedriftens Beretning og Regnskab ikke er omdelt til Rigsdagens Medlemmer, samtidig med at Finansloven er forelagt for Tinget. Det forekommer mig, at Statsbanedriftens Regnskab er et saa omfattende og vigtigt Bilag til Finansloven, at dette Regnskab og den Beretning, Statsbanedriften hvert Aar afgiver, burde foreligge for Tinget samtidig med Finansloven, og jeg henstiller til den højtærede Minister, om det ikke kan lade sig gøre i Fremtiden, thi jeg tror, det er en Fordring, som ikke er uberettiget.

Dernæst skal jeg tillade mig at omtale Forholdet mellem de private Jærnbaner og Staten og Indenrigsministerens Stilling dertil. Det forekommer nemlig mig, at den højtærede Minister gør Uret mod de private Baner, der ere byggede her i Landet før 1894. Det er jo en bekendt Sag, at man her i Landet har forsøgt omtrent alle mulige Principper for Jærnbanebygning. Vi have bygget Jærnbaner for Statens Regning alene, og vi have bygget Baner alene for privat Regning; der er bygget Baner af Staten med Tilskud af de private, og der er bygget Baner af de private med Tilskud af Staten, der er bygget Baner med Rentegaranti af Staten, og saa fremdeles i en Uendelighed. Men ved de Baner, der nu bygges privat, dele de private og Staten jo Udgifterne mellem sig. Dette er jo i høj Grad at favorisere enkelte Egne. Men samtidig med at Staten gør det — og det gør den jo ifølge vedtagen Lov, derom er der intet at sige — afslaa den højtærede Minister enhver nok saa lille og rimelig Begæring, der kommer til ham fra de private Baners Bestyrelser, tilmed fra Bestyrelser for Jærnbaner, der ere byggede for de private egen Regning uden noget som helst Tilskud af Statskassen. Det blev f. Eks. ved Loven af 8de Maj 1894 ifølge denne Lovs § 7 paabudt at der skal føres Tilsyn med de private Baner, som bygges efter denne Lov, og at dette Tilsyn skal betales af Statskassen. Nu have Bestyrelserne for de private Baner her i Landet gennem Amtmanden over Randers Amt indgivet Begæring til Indenrigsministeren om, at de private Baner, der ere byggede før 1894, i den Henseende maa være stillede lige med de private Baner, som ere byggede efter 1894. Men det har Ministeren afslaaet i en Skrivelse af 30te August 1897; og i dette sit

Afslag har han henvist Privatbaneselskaberne til at se, hvorledes Statens Tilsyn betales i andre Retninger, f. Eks. over for Tilsynet med Kreditforeninger, idet Ministeren i sin Svarskrivelse mener, at disse selv betale Tilsynet. Det er nu ikke ganske rigtigt, jeg skal gøre opmærksom paa, at i Husmandskreditforeningen betaler Statskassen Udgiften til sin egen Revisor. Men hvordan Forholdet nu end er ordnet med Hensyn til andre Institutioner, forekommer det mig, at det dog er billigt mod de Egne, der, uden at paabyrde Staten nogen Udgift, for egen Regning og med stor Bekostning og Risiko selv have anlagt deres Baner, at de faa en saa lille Imødekommen som den, de her have anmodet om, nemlig at Staten vil paatage sig at betale det Tilsyn, der føres med disse Baner i Fremtiden. Jeg skal henstille dette Forhold til velvillig Overvejelse af det eventuelle Udvalg og til velvillig Overvejelse af den højtærede Minister.

Men hertil kommer endvidere, at de private Baner her i Landet jo maa give en betydelig Sum aarligt for at faa Tilknytning til Statsbanerne. Den Sum, de private Baner betale til Statsbanerne, udgør aarligt 46,100 Kr. Jeg skal f. Eks. nævne, at den nordfynske Bane, den saakaldte Bogensebane, hvert Aar betaler 4,500 Kr. for at køre ind til Odense Station, ligesom de andre Baner, Horsens—Julsminde-Banen, Horsens—Tørring-Banen, Skagons-Banen, Vejle—Give-Banen, Ejerritslev-Banen, Svendborg—Nyborg-Banen, Kallehave-Banen, Kolding—Egtved-Banen, Ringe—Nyborg-Banen o. s. v., alle hver for sig maa betale en ikke ringe Sum af deres Indtægt for at faa Tilknytning til Statsbanerne. Jeg mener, det er ubilligt og uretfærdigt at opretholde denne Ordning i Fremtiden. Har man over for saa mange Egne ydet store Tilskud af Staten til Privatbaner, og yder man nu for Tiden til de Egne, der faa private Baner, Halvdelen af Udgifterne, saa synes det mig at være et Optrækkeri, som Staten ikke kan være bekendt over for de Egne, som for egen Regning have anlagt Jærnbaner før Aaret 1894, at kræve, at de Baner, der før nævnte Tidspunkt ere byggede for private egen Regning, for at køre ind til Statens Baner, skulle betale flere Tusind aarlig, uagtet det ikke kan nægtes, at der fra de private Baner tilflyde Statsbanerne en betydelig Færdsel baade for Personernes og Godsets Vedkommende. Det er jo en Indtægt for Statskassen, at en privat Bane udmunder i den, og der er ingen Anledning, synes mig,